

РЕШЕНИЕ

№ 6581

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11343** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс във връзка с чл.24б ал.7 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба вх.№ 32-332636/13.12.2020г. по описа на Агенция Митници-ТД „Тракийска“ от търговско дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.С., район „И.“ [улица], представлявано от П. Д. П. чрез процесуалния му представител адвокат С. Ж. срещу Решение № РТД300-2267/26.10.2020г/32-312598 на директора на ТД Тракийска /сега ТД Митница П./ към Агенция Митници, с което е отказано издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител на [фирма], със седалище и адрес на управление - [населено място], район „И.“ [улица] и местонахождение на обекта – [населено място], [улица], предвид обстоятелството, че дружеството не отговаря на условията на чл.24 ал.2 т.4 от ЗАДС.

Жалбоподателят излага доводи, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Правните изводи на административния орган не са основават на установените в административното производство факти и обстоятелства. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв.Ж. поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено.

Ответникът - Директорът на Териториална дирекция „Митница П.“ към Агенция Митници, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Представено е писмено становище по същество от процесуалния представител на ответника . Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на двете страни и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Оспореното решение е връчено на адресата на 29.10.2021 г.- лист 13 от делото, а жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 12.11.2021г. /лист 178,179 от делото/. Следователно, същата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, което налага извод за нейната допустимост.

От фактическа страна:

Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК] е подал писмено искане за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, депозирано по реда на чл. 24а. ал. 4 от ЗАДС до директора на териториалната дирекция по местонахождение на обекта, където ще се получават енергийните продукти - [населено място], п. к. 6300, [улица], ведно с изискуеми документи, съгласно чл. 24а, ал. 6 от ЗАДС, подробно и изчерпателно посочени в оспореното решение.

С писмо, рег. индекс: 32-205617/16.07.2020 г. по описа на ТУ на ТД Тракийска /сега ТД Митница П./, дружеството е уведомено по реда на чл. 24б, ал. 3 от ЗАДС, че в искането за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител са установени нередовности и е предоставен 14-дневен срок за отстраняването им.

С писмо вх. № 32-222276 по описа на ТУ на ТД Тракийска/ сега Митница П./ , от [фирма] са представени допълнителни документи и информация - Удостоверение № 12/03.10.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строеж от V категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от ЗУТ;

Описание на производствения процес, разходни норми и максимални стойности на технологичните загуби.

С писмо, рег. индекс: 32-227194/05.08.2020 г. на ТД Тракийска, от [община] е изискано становище по повод представеното Удостоверение № 12/03.10.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строеж от V категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от ЗУТ.

С писмо, вх. № 32-238804/17.08.2020 г. по описа на ТУ на ТД Тракийска, от [община] е получена информация, че съгласно чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, „Строежите от четвърта и пета категория се въвеждат в експлоатация въз основа на удостоверение за въвеждане в експлоатация от органа, издал разрешението за строеж...“, което е основание за законосъобразното ползване на обекта, съгласно изискванията на чл. 178, ал. 1 от ЗУТ, според който: „Не се разрешава да се ползват строежи или части от тях, преди да са въведени в експлоатация от компетентния орган по чл. 177“. Удостоверение № 12/03.10.2003 г. за въвеждане в експлоатация е издадено от правоимащ орган и се отнася за обект: „Млекопреработвателно предприятие“, находящ се в поземлен имот 77195.334.39 по Кадастралната карта на [населено място] /стар номер ПИ № 33407/, местност „Б.“, землището на [населено място].

С писмо, рег. индекс: 32-237992/14.08.2020 г. на ТУ на ТД Тракийска, [фирма] е уведомено, че непроизнасянето на директора на ТД Тракийска в предвидените в ЗАДС срокове следва да не се счита за мълчалив отказ. Писмото е получено от

дружеството на . 19.08.2020 г.

На 19.08.2020 е изпратено писмо до [община] с рег. индекс: 32-241917 на ТУ на ТД Тракийска, с което е изискано повторно становище дали съгласно представения документ № 12/03.10.2003 г., издаден по ЗУТ, дружеството има право да ползва в обекта енергиен продукт природен газ, използван в инсталации за производство на пара и гореща вода, необходима за преработка на мляко и млечни продукти. Писмото е получено на 21.08.2020 г.

До Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” [населено място] е изпратено писмо с рег. индекс: 32-241905/19.08.2020 г. на ТУ на ТД Тракийска, с което е изискано становище дали съгласно представения документ с № 12/03.10.2003 г., издаден по ЗУТ, дружеството има право да ползва в обекта енергиен продукт природен газ, използван в инсталации за производство на пара и гореща вода, необходима за преработка на мляко и млечни продукти. Писмото е получено на 21.08.2020 г.

С писмо, вх. № 32-259336/04.09.2020 г. на ТУ на ТД Тракийска, Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” [населено място] уведомява, че е извършена проверка на млекопреработвателно предприятие [фирма], при която не са констатирани нарушения на правилата и нормите за пожарна безопасност. Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” няма компетентност по издаването на Удостоверения за въвеждане в експлоатация, както и категоризирането на строежите по ЗУТ.

На 24.09.2020 г. с писмо, вх. № 32-277692 по описа на ТУ на ТД Тракийска, от [община] е получена следната информация по писмо на ТД Тракийска с рег. № 32-241917/19.08.2020 г.; Удостоверение № 12/03.10.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Млекопреработвателно предприятие“, находящ се в поземлен имот 77195.334.39 по Кадастралната карта на гр. Х. /стар номер ПИ № 334007/, местност „Б.“, землище [населено място], се отнася за обект , изпълнен съгласно одобрените на 31.07.2002 г. проекти и Разрешение за строеж № 303/31.07.2002г., като след преглед на документацията, не е предвидено газоснабдяване в обекта. Горното не изключва възможността на по-късен етап обекта да е бил газифициран, тъй като с Разрешение за строеж № 20/21.01.2016 г. има разрешен П. „Разпределителен газопровод, извън границите на урбанизираната територия на [община] ТТР11 В 2012“ към строеж „Газоснабдяване на [община]“ с местонахождение: поземлени имоти ПИ № 333.57, ПИ № 334.23 и ПИ № 334.24 по Кадастралната карта на м. „Б.“, землище на [населено място], от които ПИ № 334.24 е полски път северно от ПИ № 334.39 - имота на [фирма].

Предвид депозираното искане за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, на 20.07.2020 г. е извършена проверка на място в обекта на [фирма], на адрес: [населено място], п. к. 6300, [улица], резултатите от която са обективирани в Протокол № 20BG3000A030138, [фирма] получава природен газ - в газообразно състояние с код по КН 27112100 от газоразпределителното дружество [фирма], като получените количества енергиен продукт се отчитат от доставчика чрез разходомер, позициониран на територията на обекта на [фирма]. Чрез стоманени тръбопроводи /надземни и подземни/ природния газ се подава към котелно помещение. В котелното помещение са разположени един парен котел ПК 4, в който се осъществява горивния процес и се произвежда наситена пара, необходима за пастьоризация на млякото, и два водогрейни котела - котел В. и котел ICI R. 30, в

които се осъществява горивен процес за подгръване на гореща вода с температура 60-65С, необходима за технологични цели /поддържане на постоянна температура в термостатни зали за ферментация на кисело мляко/. Произведената пара от парен котел ПК 4, чрез съответните съоръжения, се насочва към четири броя топлообменници /пастьоризатори/, където парата отдава топлина на млякото и го загрява до съответната температура на пастьоризация /в зависимост от произвежданият продукт/. Пастьоризираното мляко се насочва към цехове за преработка и разфасоване на готов продукт /кисело мляко, пастьоризирано мляко, кашкавал и сирене/. Горещата вода, произведена от водогрейните котли, посредством тръбни пътища се насочва към технологични зали, които се отопляват с нея, чрез циркулация на водата в топлообменник. Със загрялата вода от двата водогрейни котела, чрез изградените инсталации, в термостатни зали се поддържа висока температура /около 45С/, свързана с технологичния процес по заквасване на киселото мляко.

След цялостна проверка и анализ на събрания в хода на производството доказателствен материал и предвид направените констатации при извършена проверка на място в обекта на [фирма], находящ се в [населено място], [улица] съставен Протокол № 20BG3000A030138/20.07.2020г. /лист 20 от делото/

На 12.10.2020 г. от митнически служители е извършена проверка по реда на чл. 50, ал. 4 от ДОПК и е съставен Протокол № 20BG3000A044015. От направените констатации в П. 20BG3000A044015/12.10.2020 г. става ясно, че дружеството използва енергийния продукт - природен газ с код по КН 27112100 за производство на наситена пара, използвана за пастьоризация на млякото, както и гореща вода, служеща за отопление на технологични зали, свързано с процеса по заквасване на киселото мляко. Направен е извода, че използваният при производство на мляко и млечни продукти природен газ с код по КН 27112100 се явява енергиен продукт за отопление по смисъла на чл.4 т.37 от ЗАДС/ ДВ.бл. 97 от 2017г., в сила от 01.01.2018г./

Последвало е издаване на оспореното Решение № Р. 3000-2267/26.10.2020г. на Директора на ТД Тракийска /сега ТД Митница П./ в Агенция Митници.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-техническа експертиза (СТЕ), заключението на вещото лице по която съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните. Вещото лице е посетило на място производствения обект и лично се е запознало с всички етапи на производствения процес и начина, по който се използва топлинната енергия, получена от природен газ, за който жалбоподателят е инициирал производство за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Неразделна част от заключението е изготвен на място снимков материал на производствената база и на административната сграда на жалбоподателя.

Според заключението на вещото лице и допълненията и уточненията, които направи в открито съдебно заседание на 21.10.2021г., топлинната енергия, получена от енергоизточник природен газ се използва изцяло за производствени цели. Природният газ, получаван в обекта се използва само и единствено в производствения процес, за чиито нужди се произвежда (използва) топлинна енергия, нужна за производство на млечни продукти. В предприятието има изградена газопроводна мрежа, която е свързана с котлите и топлообменниците пряко свързани с производствено - технологичните нужди. Няма възможност да се използва произведената топлинна енергия за цели, различни от производствените. За отоплението на

административните сгради, както и помещенията обслужващи персонала се използва само и единствено климатична техника, захранвана от електропроводната мрежа.

След внимателен оглед на предприятието, експерта не е установил система/системи за улавяне на излишната топлинна енергия, която да бъде отвеждана към други консуматори. Консумацията на природен газ няма сезонна зависимост, а търговска (според вида и количеството поръчани продукти от крайни търговци). След проверка на счетоводното отразяване на променливите производствени разходи, отнасящи се до природен газ, се оказва, че те варират спрямо производствените. След цялостен обход на всички цехове и помещения в предприятието, експерта не е установил технологична инсталация за природен газ, която да не участва в производствено-технологичната дейност. Административните помещения на територията на предприятието се отопляват изцяло с климатична техника.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорваният акт е издаден от компетентен по материя, степен и място митнически орган и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК.

Съгласно чл.24б ал.5 от ЗАДС, Когато се установи, че лицето не отговаря на нормативните изисквания, директорът на териториалната дирекция с мотивирано решение отказва издаването на удостоверение за освободен от акциз краен потребител.

При издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Извършена е проверка на място в производствената база, в която се използва енергийния продукт, събрани са и всички необходими писмени доказателства в хода на проведеното административно производство.

Относно приложението на материалния закон, съдът намира следното:

По делото няма спор по фактите. Спорът е правен и е във връзка с отговора на въпроса дали е по отношение на дружеството -жалбоподател хипотезата на чл. 24, ал. 2, т. 4 ЗАДС за освобождаване от облагане с акциз на енергиен продукт.

В ЗАДС режимът за освобождаване от заплащането на акциз за енергийни продукти е уреден в разпоредбата на чл. 24 от ЗАДС. В т. 3 и т. 4 на ал. 1 от цитираната правна норма са изброени кодовете по комбинираната номенклатура(КН) на енергийните продукти, които се освобождават от акциз, но условието е същите да се използват за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление. В чл. 4, т. 5 се съдържа легалната дефиниция на понятието "Код по КН" - това са тарифни кодове по Комбинираната номенклатура съгласно Приложение I на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа. За енергийните продукти и електрическата енергия - кодовете са по Комбинираната номенклатура, прилагана към 1 януари 2002 г., респективно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 2, от ЗАДС, определя, че "енергийни продукти" са продуктите, включени в кодове по КН от 2701, 2702 и от 2704 до 2715. След като природния газ е с код по КН 27112100, то същият се явява енергиен продукт по смисъла на посочената норма и това го определя и като акцизна стока.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, § 1, б от Директива 2003/96/ ЕО на Съвета от 27.10.2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, терминът "енергийни продукти" се отнася за продукти, които са с кодове по КН от 2701 до 2702 и от 2704

до 2715.

В случая няма спор, че продукта с КН 27112100, за който е заявено удостоверение за освободен от акциз краен потребител, попада в обхвата на тази дефиниция. Според чл. 2, § 3, пр. 1 от Директивата, когато енергийните продукти са предназначени за използване, предлагани за продажби или използвани, като моторно гориво или гориво за отопление, различни от онези, за които в настоящата директива е определено ниво на облагане с данъци, те се облагат в зависимост от употребата със ставката, определена за еквивалентното гориво за отопление или моторно гориво, съответно разпоредбата и изрично предвиденото в самата нея изключение предвиждат, че когато един енергиен продукт е предназначен, използва се или се предлага за продажба като гориво /моторно или за отопление/, то следва той да се обложи данъчно така, както би се обложило съответното гориво.

В ЗАДС материално-правният режим на освобождаванията на акцизните стоки, представляващи енергийни продукти, е уреден в чл. 24 от ЗАДС. По отношение на конкретния енергиен продукт, релевантни са разпоредбите на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС

Разпоредбата на чл. 24, ал. 2 ЗАДС визира изчерпателно енергийните продукти, които се освобождават от облагане с акциз, като в т. 4 е уредено, че такива са и енергийните продукти, които се използват за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление.

Според определението в т. 37 на чл. 4 ЗАДС /ДВ, бр. 97 от 2017 г., /в сила от 1.01.2018 г. / "Енергиен продукт за отопление" е продукт, участващ в процес, свързан с отделянето на топлина, която се използва непосредствено или чрез преносна среда. Енергийният продукт за отопление не се ограничава само до използването му за отопление на помещение. Използването на енергиен продукт за отопление включва и всички случаи, когато енергийните продукти се изгарят и получената топлина се използва независимо от крайното предназначение, включително използването в оранжерии, сушилни, бази за вторични суровини, с изключение: а) за цели по т. 10 и 33; б) за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление.

Според чл. 2, § 4, б. "б", предл. 1 и 2 от Директива 2003/96 ЕО на Съвета от 27.10.2003г. разпоредбите не се отнасят до енергийните продукти, използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление. Дерогацията е приложима за енергийните продукти, които фактически са предназначени за цели, различни от посочените, т. е. същите не следва като краен резултат от потребяването им да служат за моторно гориво или за гориво, предназначено за отоплителни инсталации. Именно разпоредбите на посочената Директива са транспонирани в цитираните по-горе норми на ЗАДС.

За да откаже издаването на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, административният орган се позовава на измененията на разпоредбата на чл. 4, т. 37 от ЗАДС, в сила от 01.01.2018 г., и приетото в Решение на СЕС по дело C-240/01, относно позицията на съда как следва да се

разбира понятието, „използвани като гориво за отопление" по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Директива 92/81/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г., като приема, че [фирма] използва продукта – природен газ с код по КН 27112100, в качеството му на "Енергиен продукт за отопление", и използваният от дружеството енергиен продукт не попада в условията на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС.

Настоящият състав намира, че неправилно административният орган приема, че с оглед измененията в редакцията на чл. 4, т. 37 от ЗАДС към момента на издаване на оспорения акт – 26.10.2020 г., за дружеството- жалбоподател не е налице законовото основание на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за освобождаване от облагане с акциз потреблението на посочения енергиен продукт.

За да се приеме, че даден вид гориво е енергиен продукт за отопление по смисъла на чл. 4, т. 37 от ЗАДС, е необходимо отделяната топлина при използването му да се употребява в основната ѝ функция.

В случая от данните по делото и заключението на съдебно - техническата експертиза е установено, че енергийният продукт –природен газ, отнасящ се за обекта на жалбоподателя, находящ се в [населено място], [улица] се използва единствено и само за производствени цели – в технологичния процес при преработка на мляко и производство на млечни продукти.

Вещото лице изрично в съдебно заседание посочи, че на територията на предприятието, както и в административната сграда, ситуирана в предприятието няма изградена отоплителна система, работеща с енергийния продукт. Отоплението в административните помещения е изцяло с климатична техника.

В тази връзка, основателни са доводите на жалбоподателя, че същият не би могъл да осъществява производствената си дейност, без описания от експертизата процес по използването на енергийния продукт, за който е поискано, издаване на удостоверение за освобождаване от акциз краен потребител.

По тълкуването на понятието "енергиен продукт за отопление" при редакцията на дефиницията преди изменението в ДВ бр. 97/2017 г. и след него, Върховният административен съд се е произнасял многократно като безпротиворечиво е приел, че когато енергиен продукт се използва в производствената дейност на предприятието за получаване на наситена пара за целите на термична обработка на плодове и зеленчуци или за тяхното консервиране, за производство на захар, захарни изделия и спирт, за дестилация на етерични масла, за получаване на топлинна енергия с цел подгряване на инертни материали, влагани в асфалтовите смеси, за сушене хартиени платна с цел производство на хартия, за производството на вълнени тъкани и преди и др. той не се използва за отопление по смисъла на чл. 24, ал. 2, т. 4 ЗАДС, тъй като получаването на наситена пара за целите на производствения процес не е равнозначно на отопление, а съгласно чл. 2, параграф 4, б. "б" от Директива 2003/96/ЕО/ от нейното приложно поле са изключени енергийните продукти,

използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление. Дори и след изменението на чл. 4, т. 37 ЗАДС, в сила от 1.01.2018 г. посочените в този текст примери - използване в оранжерии и сушилни сочат на отопление в смисъл на поддържане на определена температура, което не включва използване с цел получаване на пара. (решение № 8116 от 15.06.2018 г. по адм. д. № 2676/2018 г., решение № 3613 от 21.03.2018 г. по адм. д. № 188/2018 г., решение № 15035 от 5.12.2018 г. по адм. д. № 7503/2018 г., , решение № 7996 от 13.06.2018 г. по адм. д. № 5168/2018 г., решение № 533 от 15.01.2018 г. по адм. д. № 8512/2017 г., решение № 9185 от 5.07.2018 г. по адм. д. № 2160/2018 г., Решение № 7686 от 22.05.2019 г. по адм. д. № 1928/2019 г., решение № 4126 от 20.03.2019 г. по адм. д. № 12583/2018 г. на ВАС).

В случая по несъмнен начин по делото се установи, че в производственото предприятие на оспорващото дружество, енергийният продукт с код КН 27112100, не се използва с цел отопление, а с него се произвежда технологична пара, съставляваща необходима част от технологичния процес на предприятието за преработка на мляко и производство на млечни продукти.

Енергийният продукт участва в процес, свързан с отделяне на топлина, но тази топлина не се използва непосредствено или чрез преносна среда в основната ѝ функция, а за друга и единствена производствена цел – производство на млечни продукти и преработка на мляко. Следователно неправилен е изводът на административния орган, че използваният от дружеството-жалбоподател енергийен продукт не попадат в условията на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. В конкретния случай административният орган не се е съобразил и с цитираната в настоящото решение норма на чл. 2, § 4, б. "б", предл. 1 и 2 от Директива 2003/96 ЕО на Съвета от 27.10.2003г. Българските нормативни актове и по –конкретно посочените разпоредби на ЗАДС са в пълно съответствие с Директива 2003/96 ЕО на Съвета от 27.10.2003г.

Неоснователен е и допълнителния аргумент, посочен в оспореното решение на Директора на ТД Тракийска / сега ТД Митница П./ към Агенция "Митници", който се позовава на Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-240/01 по тълкуване на чл. 2, ал. 2 от Директива 92/81/ЕИО, което твърди, че е задължително съгласно чл. 633 от ГПК, във вр. с § 2 от ДОПК.

Нормата на чл. 633 от ГПК изрично посочва, че решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, но то следва да е постановено само по преюдициално запитване, каквото определено не е решението по дело С-240/01. Същото има за предмет неизпълнение на задължението на Федерална Република Германия за транспортиране на чл. 2, ал. 2 от горепосочената Директива, (която чрез Директива 2003/96/ЕО са включени всички енергийни продукти) доколкото самият диспозитив на това решение е такъв, а не касае тълкуване на европейското право.

С оглед горното е необоснован изводът на административният орган, че дружеството-жалбоподател не отговаря на условията за освобождаване от

облагане с акциз по чл. 24, ал. 2, т. 4 ЗАДС, съответно е незаконосъобразно и процесното Решение №№ РТД300-2267/26.10.2020г/32-312598 на директора на ТД Тракийска /сега ТД Митница П./ към Агенция Митници, с което е отказано издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител на [фирма], със седалище и адрес на управление - [населено място], район „И.“ [улица] и местонахождение на обекта – [населено място], [улица], предвид обстоятелството, че дружеството не отговаря на условията на чл.24 ал.2 т.4 от ЗАДС.

Налице е законното основание на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за освобождаване от облагане с акциз потреблението на посочения енергийен продукт за заявените с искането цели, по отношение на дружеството- жалбоподател.

Ето защо оспореният административен акт страда от порока материална незаконосъобразност – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК, същият е издаден при неправилно тълкуване и прилагане на разпоредбата на чл. 24, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 4, т. 37 ЗАДС, поради което следва да бъде отменен и преписката върната на административния орган за ново произнасяне по писменото искане за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител на [фирма], депозирано по реда на чл. 24а. ал. 4 от ЗАДС до директора на териториалната дирекция по местонахождение на обекта, където ще се получават енергийните продукти - [населено място], п. к. 6300, [улица] С оглед изхода на спора и при своевременно заявеното искане на жалбоподателя се следват разносните по делото, които са в размер общо на 1150 лв., заявени в съдебно заседание на 21.10.2021г., от които 50 лв. -държавна такса, 500, 00 лв. -депозит за СТЕ и 600, 00 лв. -възнаграждение адвокатски хонорар с начислено ДДС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РТД300-2267/26.10.2020г/32-312598 на директора на ТД Тракийска /сега ТД Митница П./ към Агенция Митници, с което е отказано издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител на [фирма], със седалище и адрес на управление - [населено място], район „И.“ [улица] и местонахождение на обекта – [населено място], [улица], предвид обстоятелството, че дружеството не отговаря на условията на чл.24 ал.2 т.4 от ЗАДС.

ВРЪЩА преписката на Директора на ТД Митница П. към Агенция Митници за ново произнасяне по писменото искане за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител на [фирма], депозирано по реда на чл. 24а ал. 4 от ЗАДС до директора на териториалната дирекция по местонахождение на обекта, където ще се получават енергийните продукти - [населено място], п. к. 6300, [улица], съгласно дадените в настоящото съдебно решение задължителни указания.

ОСЪЖДА Агенция "Митници [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.С., район „И.“ [улица], представлявано от П. Д. П., сумата в размер на 1150 лв. /хиряда сто и петдесет / лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: